

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021203690
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0021203690.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, zastúpeného JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, so sídlom vo C., D. XXX/XX, adresa pracoviska D. E. XX/X, F., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia 1.000 €, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 19. mája 2023, sp. zn. 16Csp/105/2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 19. mája 2023, č.k. 16Csp/105/2021-129 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti m e n í rozsudok vo výroku I. tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 19. mája 2023 č.k. 16Csp/105/2021-129 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), a priznal žalobcovi nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal priznania primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000 €.

3. Právne vec posúdil podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.), § 100, § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

4.1 Súd konštatoval, že rozsudkom súdu sp. zn. 7Csp/234/2017 zo dňa 12.02.2020, právoplatným 15.05.2020 bolo jednoznačne preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8300036771 zo dňa 26.01.2011 bola vyhlásená za neplatnú, a to z dôvodu, že pri podpise zmlúv medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, nebol revolvingový úver vrátane revolvingu individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľskom úvere, a preto nebol ani daný zo strany žalovaného súhlas k dohode strán o výške úveru, splátkach, o výške úroku a iných náležitostiach spotrebiteľského úveru. Tým došlo zo strany žalovaného k porušeniu práva spotrebiteľa,

ktoré sú uvedené v OZ v § 53 a nasledujúce. V uvedenom súdnom konaní bolo vyslovené, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu ustanovení zákona, ktorý vymedzuje práva a povinnosti pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv. Bolo preukázané, že úver bol poskytnutý žalobcovi vo výške 990 €, avšak doposiaľ zaplatil všetky dohodnuté splátky, ktoré predstavujú sumu spolu 2.023,20 €, čo je 36 mesačných splátok po 56,30 €. Žalobca teda zaplatil žalovanému oproti poskytnutému úveru viac o 1.033,20 €.

4.2 Súd priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške, v akej bolo uplatnené. Čo sa týka výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť dodávateľa, ktorý porušil práva spotrebiteľa od ďalšieho takéhoto konania. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú také účinky, ako opatrenia orgánu dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Súd prihliadol tiež na okolnosti prípadu, a teda, že oproti poskytnutému úveru 990 €, žalobca zaplatil viac pre žalovaného, a to sumu 1.033,20 €.

4.3 Ohľadne výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd poukázal na to, že nebolo spornou skutočnosťou, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil o sumu 1.033,20 €, pričom v tomto konaní si žalobca uplatňuje nárok na 1.000 €, nejde však o rovnaké nároky. Primerané finančné zadosťučinenie v tomto prípade je priznané na základe nielen toho, že závadné konanie žalovaného trvalo niekoľko rokov, a to od samotného uzavretia predmetnej zmluvy dňa 24.07.2013 až do právoplatného skončenia konania 7Csp/234/2017 zo dňa 15.05.2020, pričom samotné súdne konanie trvalo od 18.09.2017 do 15.05.2020, čo je dlhá doba, počas ktorej sa spotrebiteľ nachádzal v neistote, či mu bude právo priznané a či sa domôže spravodlivosti. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia tak mal súd za to, že pre výšku finančného zadosťučinenia môže byť podstatnou aj suma, o ktorú sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť, v tomto prípade suma 1.033,20 €, preto súd považoval uplatnené finančné zadosťučinenie v sume 1.000 € za primerané. Navyše v tomto prípade bezdôvodné obohatenie spotrebiteľovi nebolo vydané, pretože v základnom konaní bolo konštatované premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Výška primeraného finančného zadosťučinenia má byť chápaná ako odmena za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. V tomto konkrétnom prípade boli u žalobcu zo strany dodávateľa hrubo porušené spotrebiteľské práva na základe úverovej zmluvy, podľa ktorej bol žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytnutý úver pri neprimerane vysokom úroku 70,01 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi, a tento niekoľkonásobne prevyšoval primeranú úrokovú sadzbu obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch. Je teda zrejmé, že žalovaný ako dodávateľ požadoval od spotrebiteľa priam úzernícke úroky a za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odrádzajúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi, aby upustil od porušenia spotrebiteľských práv, je finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 € primerané a zároveň aj postačujúce. Obdobne tak bolo rozhodnuté aj v konaní, na ktoré poukázal právny zástupca žalobcu, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/5/2023 zo dňa 30.03.2023, kde súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.958,54 € a suma, o ktorú sa obohatil dodávateľ bola vo výške 3.000 €.

4.4 Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že nárok žalobcu vôbec nie je daný, túto námietku vzhľadom na uvedené považoval súd za neopodstatnenú. Rovnako nie je odôvodnená námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, súd poukázal na to, že k premlčaniu nároku nemohlo dôjsť, nakoľko súd právoplatne priznal nárok žalobcovi, a to, že mu bolo porušené právo zo strany žalovaného z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.05.2020. Až od uvedenej doby mohla plynúť a aj plynula premlčacia lehota na uplatnenie si nároku na primerané finančné zadosťučinenie a keďže žaloba bola súdu doručená 25.08.2021, bola podaná ešte v rámci trojročnej premlčacej lehoty.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní.

6.1 Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

6.2 Žalovaný uviedol, že od vydania kasačného uznesenia nedošlo v prejednávanej veci k doplneniu dokazovania a v konaní neboli preukázané okolnosti, ktoré by odôvodnili tak vysokú a neprimeranú sumu. Súd odôvodnil výšku finančného zadosťučinenia skutočnosťami, ktoré nezodpovedajú povahe

nároku a neboli ani žiadnym spôsobom preukázané. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/61/2018, z ktorého vyplýva, že primerané finančné zadostučinenie je nárokom, z ktorého podstaty vyplýva imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napr. náhrady škody. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 vyplýva, že účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

6.3 Z napadnutého rozsudku vyplývajú tri kritéria, ktoré súd zohľadnil pri určení sumy finančného zadostučinenia, a to výška vzniknutého obohatenia, výška úrokovej sadzby a doba trvania súdneho konania 7Csp/234/2017. Dve z nich ani nemajú povahu, ktorá by zodpovedala charakteru žalovaného nároku z rýdzo materiálneho charakteru, a teda nie sú dôvodom pre uplatňovanie finančného zadostučinenia. Čo sa týka dĺžky trvania súdneho konania 7Csp/234/2017, táto skutočnosť nie je okolnosťou, ktorá by odôvodňovala sumu zadostučinenia predovšetkým preto, lebo trvanie súdneho konania nepredstavuje okolnosť, ktorú ovplyvnil žalovaný, mal na ňu vplyv a zároveň nejde vo všeobecnosti o protiprávnu skutočnosť. Žalobca sa v danom konaní nikdy nezúčastnil, pričom ani v danom konaní, ani v tejto veci netvrdil, že by to bolo z dôvodu neistoty, či mu bude jeho právo priznané. Odôvodnenie výšky priznaného finančného zadostučinenia nemá preto podklad vo vykonanom dokazovaní. Čo sa týka ďalšieho kritéria a do výšky úrokovej sadzby, tú súd označil za úžernú. V tomto smere však nevykonal žiaden dôkaz, v zmysle ktorého by mal za preukázané, že výška úrokovej sadzby je úžerná v zmysle definície § 39a OZ. V čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere platila ohľadne výšky odplaty pre spotrebiteľský úver právna úprava, ktorá bola zakotvená v § 53 ods. 6 OZ. Súd nevykonal žiaden dôkaz, na základe ktorého by dospel k záveru o porušení daného ustanovenia, pričom je zrejmé, že záver súdu ohľadne úrokovej sadzby nie je podložený žiadnymi preukázateľnými skutočnosťami a naopak, ide len o subjektívne, neprípustné hodnotenie. Na základe uvedeného žalovaný má za to, že neboli tvrdené a nepreukázané skutočnosti, podľa ktorých je dôvodná a oprávnená suma finančného zadostučinenia 1.000 €.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za riadne odôvodnené a vecne správne. Výšku priznaného nároku žalobca považuje za správnu, avšak nielen z hľadiska kritéria ujmy na strane žalobcu, ktorá žalobcovi vznikla. Poukázal na bod 14. odôvodnenia rozsudku, kde sa súd vysporiadal s relevantnými okolnosťami pre rozhodnutie vo veci. Na základe uvedeného preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo žalovanému doručené dňa 27.06.2023. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

10. Rozsudok je vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 500 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku vecne správny, preto ho odvolací súd v tomto rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. V prevyšujúcej časti nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie rozsudku, ani pre jeho zrušenie, preto odvolací súd rozsudok v prevyšujúcej časti zmenil podľa ust. § 388 CSP tak, že žalobu zamietol.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.10.2023 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 3.10.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

13. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že

došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

14. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ bol naplnený.

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu však nevyvodil správny právny záver, pokiaľ ide o určenie výšky finančného zadosťučinenia, ktoré je primerané zisteným okolnostiam prejednávanej veci.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o splnení všetkých zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi v zmysle § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z., avšak považuje za primerané finančné zadosťučinenie iba čo do výšky 500 € s ohľadom na kritéria, ktoré je potrebné zohľadniť v zmysle už ustálenej súdnej praxe.

17. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie, vyplývajúce z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý vzniká, ak sú splnené podmienky stanovené zákonom, a to: a) spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti porušiteľovi, b) je úspešný.

18. V prejednávanej veci podstatou odvolacích námietok je tvrdenie žalovaného, že neboli preukázané okolnosti, ktoré by odôvodnili tak vysokú a neprimeranú sumu finančného zadosťučinenia.

19. Žalobca úspešne uplatnenie porušenia svojich práv a povinností žalovaného preukázal rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7Csp/234/2017 zo dňa 12.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.05.2020 v spojení s opravným uznesením, v ktorom bola konštatovaná neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300036771 zo dňa 26.01.2011 z dôvodu, že pri podpise zmlúv žalobcom nebol úver vrátane revolvingu individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľskom úvere a súhlas žalovaného s týmto úverom doplnený o bod 6 jednotlivých žiadostí, predstavuje len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru v splátkach, o výške úroku ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru. Predmetnou zmluvou o úvere bol pritom žalobcovi ako dlžníkovi schválený úver vo výške 990 € so splatnosťou úveru v 36 mesiacoch, pri výške mesačnej splátky 56,20 € s ročnou úrokovou sadzbou 70,01% a RPMN 66,95%.

20. Žalobca teda preukázal splnenie podmienky ustanovenej v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď uplatnil žalobou na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti žalovanému a v súdnom konaní bol úspešný.

21. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zák. č. 250/2007 Z.z. nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, s výnimkou, že toto musí byť primerané.

22. Určenie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu a súd určí, aká výška finančného zadosťučinenia je primeraná vždy s ohľadom na okolnosti danej veci. Nemôže ísť teda o úvahu svojvoľnú a túto musí súd v odôvodnení rozsudku vysvetliť tak, aby bolo zrejmé, prečo práve priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje za primerané finančné zadosťučinenie v danej konkrétnej veci.

23. Súdna prax doposiaľ vychádzala pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia z nasledujúcich kritérií: 1/ vzniknutá, resp. hroziaca ujma, 2/ rozsah, v akom dodávateľ porušil svoje povinnosti a výška majetkového plnenia, ktoré tým dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, 3/ doba trvania protiprávneho stavu, 4/ nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní a tým spôsobený zásah do súkromného života spotrebiteľa, 5/ reparácia vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa, t.j. súdy zohľadňujú, v akom rozsahu bolo spotrebiteľovi vrátené majetkové plnenie dodávateľom, na ktoré dodávateľ nemal právny nárok, 6/ odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia

práv spotrebiteľa, 7/ odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov).

24. V tu prejednáwanej veci súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal z vyššie uvedených kritérií, keď prihliadol na výšku plnenia, ktoré dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa (1.033,20 €), keď oproti poskytnutému úveru 990 € pri neplatnej zmluve žalobca žalovanému uhradil 2.023,20 €, ktorá predstavuje ujmu žalobcu ako spotrebiteľa v jeho majetkovej sfére a zároveň predstavuje výšku majetkového plnenia, ktoré žalovaný ako dodávateľ získal porušením svojich povinností na úkor žalobcu ako spotrebiteľa. Zohľadnil aj dobu trvania protiprávneho stavu, ktorú vymedzil od uzavretia zmluvy dňa 24.07.2013 až do právoplatného rozhodnutia súdu dňa 15.05.2020, pričom žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola z dôvodu premlčania nároku zamietnutá, a prihliadol aj na skutočnosť, že žalobca bol nútený domáhať sa svojich práv v súdnom konaní, a tým bol spôsobený zásah do jeho súkromného života a zohľadniac tieto kritéria považoval sumu 1.000 € za primeranú okolnostiam prejednáwanej veci a plniacu tak funkciu reparačnú, ako aj sankčnú.

25. Pri zohľadnení doby trvania protiprávneho stavu, ktorú súd vymedzil od uzavretia zmluvy dňa 24.07.2013 až do právoplatného rozhodnutia súdu dňa 15.05.2020 súd prvej inštancie však nezohľadnil to, že žalovaný neovplyvnil trvanie súdneho sporu. V okolnostiach prípadu nebolo tvrdené ani zistené, aby žalobca bol nútený vstúpiť do záväzkového vzťahu so žalovaným, alebo aby tu existovali dôvody osobitného zreteľa, ktoré ho viedli k potrebe získania finančných prostriedkov prostredníctvom úveru od žalovaného. Odvolací súd vzal zreteľ aj potrebu vyváženého primeranej osobnej zodpovednosti žalobcu za rozhodnutie získavať finančné prostriedky cestou opakovaného zadlžovania sa.

26. Odvolací súd už v zrušujúcom uznesení zo dňa 23. januára 2023 vo vzťahu ku kritériu - nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní a tým spôsobený zásah do súkromného života spotrebiteľa poznamenal, že nemožno bez povšimnutia nechať tú skutočnosť, že v prejednáwanej veci síce ujma žalobcu preukázaná aj bola, a to v nemajetkovej sfére žalobcu, avšak žalobca sa v spore vedenom na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 7Csp/234/2017 domáhal určenia neplatnosti šiestich zmlúv o revolvingovom úvere v jednom súdnom konaní, ktorú skutočnosť je tiež nevyhnutné zohľadniť pri ustálení výšky finančného zadosťučinenia. Zásah do súkromného života spotrebiteľa teda nebol spôsobený šiestimi samostatnými konaniami o určenie neplatnosti revolvingových zmlúv v rôznom časovom období, ale bol obmedzený na jedno súdne konanie trvajúce od podania žaloby 18.09.2017 do právoplatného rozhodnutia súdu 15.05.2020.

27. Čo sa týka kritéria reparácie vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa, t.j. v akom rozsahu bolo spotrebiteľovi vrátené majetkové plnenie dodávateľom, na ktoré dodávateľ nemal právny nárok, to nemohlo byť zohľadnené, nakoľko žalobca bol v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia neúspešný, keď jeho žaloba bola z dôvodu premlčania zamietnutá.

28. Odvolací súd pri ustálení výšky primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol aj na ďalšie kritérium a to odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa. Ako bolo uvedené vyššie, žalobca sa v spore vedenom na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 7Csp/234/2017 domáhal určenia neplatnosti šiestich zmlúv o revolvingovom úvere v jednom súdnom konaní, následne v jeden a ten istý deň podal žaloby na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v šiestich samostatných konaniach, čo nie je vylúčené. Z rozhodovacej činnosti je však odvolaciemu súdu známe, že žalobca sa v týchto sporoch domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v celkovej výške 7.300 € (zmluva č. 8300044302 suma 1.700 € sp. zn. 5CoCsp/105/2022, č. 8300044303 suma 1.700 € sp. zn. 3CoCsp/62/2022, č. 8300054416 suma 1.400 € sp. zn. 9CoCsp/31,32/2022, č. 8300054417 suma 1.000 € sp. zn. 9CoCsp 17/2022, č. 8300063294 suma 500 € sp. zn. 5CoCsp/75/2022, č. 8300036771 suma 1.000 € sp. zn. 6CoCsp/38/2023). Bez ohľadu na to, aká suma bola v uvedených súdnych sporoch žalobcovi právoplatne priznaná odvolací súd zastáva názor, že je nevyhnutné prihliadnuť aj na to, že v pôvodnom (jednom) konaní sa žalobca od žalovaného domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 7.019,13 €, ktorá žaloba v tejto časti mu bola zamietnutá a následne sa v šiestich samostatných konaniach (tvrdiac tie isté skutkové okolnosti) domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jeho práv vyslovených v pôvodnom konaní vo výške 7.300 €. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu a nemalo by byť priznané v podstate vo výške

majetkovej ujmy, a odvolaciemu súdu sa javí, že žalobca si práve takýmto spôsobom kompenzuje vzniknutú majetkovú ujmu.

29. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného ohľadne kritéria pre priznanie zadosťučinenia, ktorým by mala byť výška úrokovej sadzby odvolací súd uvádza, že je dôvodná, nakoľko vo vzťahu k tomuto právnomu záveru súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že posudzovanie ne/správnosti výšky úrokovej sadzby je predmetom iného konania (v ktorom sa vyslovuje porušenie práv spotrebiteľa), a nemá priamu súvislosť s priznaním primeraného finančného zadosťučinenia.

30. Zohľadniac všetky vyššie uvedené kritéria, ako boli vyhodnotené a vychádzajúc aj z rozhodovacej praxe senátu v iných obdobných veciach (napr. sp.zn. 6Co/84/2021, 6CoCsp/49/2021, 6CoCsp/49/2022, 6Co/129/2020, 6Co/150/2021, 6CoCsp/68/2021, 6CoCsp/57/2021, 6CoCsp/40/2021, 6CoCsp/51/2022 a ďalšie), považuje odvolací súd za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 €, a to aj s prihliadnutím na odškodňovanie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení aj v oveľa závažnejších prípadoch (napr. v prípadoch náhrad za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia alebo v prípadoch odškodnení obetí trestných činov), z ktorých dôvodov potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 500 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP a v prevyšujúcej časti rozsudok zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. O trovách celého konania (na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania) bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

32. V prejednávanej veci žalobcovi patrí plná náhrada trov celého konania zo sumy priznanej súdom (500 €) z dôvodu, že výška plnenia závisela od úvahy súdu a úspech vo veci súd skúmal čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).